

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 4 czerwca 1954 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 12 kwietnia 1949 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszów Straży Leśnej.

Na podstawie art. 8 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o Straży Leśnej (Dz. U. z 1946 r. Nr 41, poz. 238 i z 1949 r. Nr 18, poz. 110) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 12 kwietnia 1949 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszów Straży Leśnej (Dz. U. Nr 24, poz. 171) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Funkcjonariuszów Straży Leśnej zaszeregowuje się do grup uposażenia zasadniczego pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych jak następuje:

inspektor główny	Straży Leśnej do grupy	3—2
inspektor	„ „ „ „	5—4
komisarz	„ „ „ „	6—5
podkomisarz	„ „ „ „	7
aspirant	„ „ „ „	8
starszy przodownik	„ „ „ „	8
przodownik	„ „ „ „	9
starszy strażnik	„ „ „ „	10
strażnik	„ „ „ „	11

2. Funkcjonariusze Straży Leśnej otrzymują uposażenie zasadnicze łącznie z dodatkiem za ochronę lasów według następującej tabeli:

Zaszeregowani do grupy uposażenia	Funkcjonariusze zatrudnieni	
	u Centralnym Zarządzie Lasów Państwowych	u pozostałych jednostkach organizacyjnych
	miesięcznie złotych	
2	1.282	—
3	1.167	1.038
4	1.013	924
5	902	810
6	794	714
7	720	644
8	650	588
9	614	542
10	574	504
11	542	478

2) § 7 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Leśnictwa: *J. Dąb-Kociol*

135

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 26 czerwca 1954 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

I. Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 24 kwietnia 1952 r. o zmianie ustawy o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. Nr 23, poz. 147) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. Nr 28, poz. 256) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych dekretem z dnia 24 kwietnia 1952 r. o zmianie ustawy o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

II. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r.

o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli nie obejmuje art. 4 dekretu z dnia 24 kwietnia 1952 r. o zmianie ustawy o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli w brzmieniu:

„Art. 4. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 kwietnia 1951 r.”

Data wejścia w życie wskazana w powyższym przepisie dotyczy art. 1 ust. 1 i 2, art. 2 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 6 i art. 7 jednolitego tekstu.

Minister Rolnictwa: *E. Pszczółkowski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 czerwca 1954 r. (poz. 135).

U S T A W A

z dnia 28 czerwca 1950 r.

o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

Art. 1. 1. We wsiach i osiedlach, do których dochodzi lub według państwowego planu inwestycyjnego ma dochodzić linia elektryczna — przewodniczący prezydium powiatowej rady narodowej na podstawie planu, opracowanego przez właściwe przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa w porozumieniu z właściwym terytorialnie zarządem energetycznym i zatwierdzonego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej zamądzi i ogłosi w sposób przyjęty dla ogłoszeń urzędowych powszechną elektryfikację. Powszechna elektryfikacja obejmuje doprowadzenie przewodów elektrycznych napięcia użytkowego do budynków mieszkalnych i gospodarczych oraz założenie w tych budynkach wewnętrznego urządzenia odbiorczego.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i z Ministrami: Energetyki, Gospodarki Komunalnej oraz Finansów określi, w jakim zakresie ma być założone urządzenie odbiorcze w budynkach oraz budynki, do których przewody elektryczne mogą nie być doprowadzone w ramach powszechnej elektryfikacji.

Art. 2. 1. Wewnętrzne urządzenia odbiorcze, jako też-pion elektryczny w budynkach, założony przy powszechnej elektryfikacji, stają się własnością właścicieli budynków.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z właściwym ministrem określi przedsiębiorstwa, mające wykonywać konserwację urządzeń, o których mowa w ust. 1. Właściwym ministrem jest minister, sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem.

Art. 3. 1. Na częściowe pokrycie kosztów elektryfikacji pobierana będzie opłata elektryfikacyjna od właścicieli lub użytkowników budynków, objętych elektryfikacją.

2. Rada Ministrów określi wysokość należnych opłat elektryfikacyjnych, jak również tryb wymiaru i pobierania tych opłat.

3. Nie wpłacone w terminie opłaty elektryfikacyjne ulegają ściągnięciu w drodze egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 4. 1. We wsiach lub osiedlach, objętych zarządzeniem o powszechnej elektryfikacji — osobom posiadającym odpowiednie upoważnienie właściwego przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa służy prawo wstępu na posesje i do budynków, dokonywania tam oględzin i pomiarów oraz wykonywania robót i zakładania urządzeń, jakich wymagać będzie powszechna elektryfikacja, stosownie do zarządzenia, określonego w art. 1 ust. 1.

2. Właściciel, użytkownik, dzierżawca, najemca, posiadacz lub zarządca budynku albo posesji obowiązany jest umożliwić wstęp i wykonanie czynności określonych w ust. 1.

Art. 5. 1. Mieszkańcy wsi lub osiedla, w którym zarządzono powszechną elektryfikację, mogą być pociągani do świadczeń osobistych i rzeczowych na cele tej elektryfikacji za wynagrodzeniem.

2. Ministrowie Rolnictwa i Finansów w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Gospodarki Komunalnej, określą zakres świadczeń osobistych i rzeczowych oraz wysokość i sposób wypłaty wynagrodzenia za te świadczenia.

Art. 6. Prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych powołują komisje elektryfikacji dla sprawowania społecznej kontroli nad powszechną elektryfikacją oraz dla opiniowania projektów miejscowych planów elektryfikacji wsi i osiedli, opracowanych przez właściwe przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa w porozumieniu z właściwym terytorialnie zarządem energetycznym.

Art. 7. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrom: Rolnictwa, Finansów, Energetyki oraz Gospodarki Komunalnej.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymostku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalinoogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyslu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3.